KAMMARRÄTTEN

KR RÄTTSFALL

Inkomst av "barnuppfostran"

En lantbrukarhustru, E, hade under år 1959 i fosterlega uppburit 6.717 kr. Då beloppet enligt PN:s uppfattning utgjort intäkt i en av E bedriven rörelse, barnuppfostran, hade PN — i brist på närmare utredning — beräknat E:s behållna inkomst av rörelsen till 1.000 kr samt beskattat henne för sistnämnda belopp.

E anförde besvär hos KR.

Genom utslag den 12 okt. 1962 yttrade KR följande. Handlingarna i målet föranleda icke till antagande, att E bedrivit barnuppfostran i förvärvssyfte. E är förty icke skattskyldig för eventuell behållen inkomst därav.

Kostnad för utlandssvensk med anledning av militärtjänstgöring

I 1961 års deklaration hade en i utlandet bosatt person, X, som i egenskap av reservofficer under beskattningsåret fullgjort militärtjänstgöring i Sverige, yrkat avdrag med 300 kr för kostnader för resa i första klass järnvägsvagn fram och åter mellan sin utländska hemort och svenska gränsen.

TN vägrade avdrag. PN tillerkände honom avdrag med 250 kr, motsvarande kostnaden för resa i andra klass sovvagn.

I besvär hos KR hemställde TI, att TN:s beslut måtte fastställas. Till stöd för sin hemställan anförde TI bl a. För resa inom landet — alltså från svenska gränsen — är X berättigad till resekostnadsersättninig enligt statens allmänna resereglemente. Att vad X sålunda uppbär icke skall upptagas som intäkt framgår av 32 § 3 mom. KL, enligt vilket lagrum även följande stadgas "ägande i följd härav skattskyldig icke göra avdrag för underskott, som kan uppkomma därigenom, att ett sålunda anvisat avdrag icke förslår till täckande av därmed avsedda utgifter".

Genom utslag 31 okt. 1962 förklarade KR, att de kostnader, X åsamkats för resa från hemorten till svenska gränsen och åter, för vilka kostnader han icke erhållit ersättning av staten, finge anses utgöra kostnader för förvärvande av hans inkomst av tjänst, samt att då X vid sådant förhållande finge anses berättigad till avdrag för nämnda kostnader

---

än vad han ägt återbekomma av erlagd preliminär B-skatt, lämnar RR besvären utan bifall. (RR:s utslag den 27/11 1962.) 1962.)

Anm.: Se bl a E. Jansson i Skattenytt 1953 sid. 30 ff samt JO:s ämbetsberättelse 1960 sid. 278 ff.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:06:29

med ett skäligt belopp och det av PN medgivna avdraget kunde anses skäligt, prövade KR rättvist lämna TI:s besvär utan bifall.

Fördyrade levnadskostnader

I 1960 års deklaration yrkade författaren A avdrag med 1.170 kr, utgörande dels kostnaden för resa till och från hemorten och dels extra kostnader för uppehälle i Dalarna i samband med slutredigering av roman.

TN och PN vägrade avdrag.

Med förmälan att vistelsen i Dalarna använts för slutförande av arbetet på en under beskattningsåret publicerad roman samt att arbetet på grund av psykisk ohälsa och därav betingade krav på särskild arbetsro icke kunnat utföras å hemorten, yrkade A. att erhålla ifrågavarande avdrag.

Genom utslag den 26 juni 1962 biföll KR A:s talan med följande motivering. Handlingarna i målet utmärkte, att vistelsen i den av A. valda miljön — oavsett det dåvarande hälsotillståndet — utgjort en betingelse för utförandet av ifrågavarande författarverksamhet. Härav föranledd merutgift i A:s normala levnadskostnader finge med hänsyn härtill anses hava utgjort för intäkts förvärvande nödvändig omkostnad.

Avdrag ej medgivet för periodiskt understöd till son

I sin självdeklaration år 1961 hade S yrkat avdrag med 2.000 kr för bidrag, som han under beskattningsåret utgivit till en sin år 1941 födde son, vilken under tio månaders tid vistats i utlandet, varest han haft arbete som packare i ett livsmedelslager.

Sedan TN medgivit ifrågavarande avdrag, yrkade TI, att avdraget måtte vägras, enär detsamma med hänsyn till arten och varaktigheten av sonens anställning syntes hava utgått till dennes utbildning.

PN yttrade följande: Med hänsyn till sonens inkomst under vistelsen i utlandet ävensom till vad S i avgivna erinringar anfört därom, att sonens vistelse utomlands föranletts av att denne av psykologiska skäl varit i behov av miljöbyte, kunde understödet icke anses hava utgått till sonens utbildning eller uppfostran och då ej heller förelåge annan grund att vägra S avdraget, lämnade PN yrkandet utan bifall.

I besvär hos KR fullföljde TI sin talan.

Genom utslag den 24 okt. 1962 biföll KR TI:s besvär. Till stöd härför anförde KR följande. Av handlingarna i målet finge anses framgå, att S:s son omedelbart före sin vistelse i utlandet tillhört S:s hushåll, och att han efter vistelsens slut åter tagit bostad hos S. Vistelsen i utlandet kunde med hänsyn till sin tillfälliga karaktär och omständigheterna i övrigt icke anses hava medfört någon ändring i hushållsgemenskapen mellan S och sonen. Vid sådant förhållande hade S jämlikt 46 § 2 mom. första st. 1) KL och 4 § 1 mom. andra st. F om si icke varit berättigad till avdrag för ifrågavarande underhållsbidrag.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:06:29